

UITSPRAAK

SGIM 2019-02

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg;

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen: 'klager', tegen zorgaanbieder C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager heeft middels een schrijven d.d. 11 januari 2019 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt. Klager heeft op die datum tevens het door hem ingevulde geschilformulier ondertekend. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft het door klager ingevulde geschilformulier op 17 januari 2019 ontvangen.
2. Het door klager verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 11 januari 2019 ontvangen.
3. Verweerder heeft op de klacht gereageerd middels een verweerschrift, namens hem ingediend op 21 maart 2019.
4. Partijen zijn uitgenodigd voor een hoorzitting op 17 mei 2019.
5. De hoorzitting heeft op 17 mei 2019 plaatsgevonden te Bunnik. Klager is ter zitting verschenen, vergezeld door zijn vrouw. Ook verweerder is ter zitting verschenen, vergezeld door zijn gemachtigde, E.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder bij klager onvoldoende verdoving had aangebracht voorafgaand aan het verwijderen van een implantaat uit de bovenkaak van klager, waardoor klager naar eigen zegen onnodig veel pijn heeft ondervonden en immateriële schade heeft geleden.

Klager stelt dat verweerder in april 2018 een viertal implantaten in de bovenkaak van klager heeft geplaatst. Op het moment dat tandtechnicus Dalm nadien de implantaatgedragen prothese bij klager wilde plaatsen, voelde klager pijn. Klager heeft zich vervolgens tot verweerder gewend, die volgens klager aangaf dat een van de implantaten niet was vastgegroeid in klagers bovenkaak waardoor het implantaat moest worden verwijderd. Verweerder heeft, zo voert klager aan, vervolgens twee verdovingen aangebracht achter de lippen van klager, maar niet in zijn gehemelte. Volgens klager heeft verweerder te weinig verdoving gegeven, waardoor hij – tijdens het verwijderen van het

implantaat door verweerder – veel pijn heeft geleden. Volgens klager duurde het verwijderen van het implantaat ook enige tijd.

Ter zitting heeft klager nog twee voorbeelden beschreven, waarbij hij door zorgverleners is behandeld en waarbij bij hem met succes verdovingen zijn aangebracht, waardoor hij niet onnodig pijn hoeft te lijden. Volgens klager had ook verweerder er bij de betreffende behandeling voor moeten zorgen dat klager geen pijn zou lijden. Klager heeft ter zitting documenten overgelegd met betrekking tot de eerdere behandelingen waarbij verdovingen zouden zijn aangebracht.

Klager verlangt een uitspraak over de gegrondheid van het geschil. Klager vordert voorts vergoeding van de immateriële schade die hij stelt te hebben geleden, te weten € 300,-.

Het verweer

Verweerder voert, zakelijk weergegeven, het navolgende verweer.

Volgens verweerder heeft hij als zorgvuldig, vakbekwaam en professioneel handelend zorgverlener gehandeld. Verweerder heeft de kaak, zo voert hij aan, overeenkomstig de geldende richtlijnen verdoofd met zoveel verdoving als te doen gebruikelijk in die gevallen en als medisch verantwoord c.q. mogelijk was, gezien de leeftijd en gezondheidstoestand van de heer Van den Brink. Verweerder heeft op die manier, zo geeft hij te kennen, getracht de pijn als gevolg van de behandeling zoveel als mogelijk te verzachten.

Verweerder heeft ter zitting uiteengezet dat hij, nadat de kaak was verdoofd, het implantaat uit de kaak heeft verwijderd door éénmaal aan het implantaat te trekken. Volgens verweerder kan dat een onplezierig gevoel en een pijnscheut geven. Verweerder heeft niet hoeven snijden, nu het implantaat niet was vastgegroeid in de kaak. De klacht dat verweerder te weinig verdoving zou hebben toegepast, is volgens verweerder echter aantoonbaar onjuist en ongegrond. Verweerder heeft juist, de gezondheidssituatie en het medicijngebruik van klager inachtnemende, zijn behandeling zo zorgvuldig mogelijk uitgevoerd. Daarbij heeft verweerder, zo geeft hij te kennen, een zorgvuldige afweging gemaakt tussen het plaatsen van een verdoving in het gehemelte – hetgeen volgens verweerder voor meer en langere pijn zorgt – en de pijn die klager enkele seconden zou voelen gedurende het verwijderen van het implantaat. Volgens verweerder heeft hij die afweging ook met klager besproken.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klager heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan [beroepsorganisatie] en partijen zijn niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klager voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt op basis van het dossier en het verhandelde ter zitting vast dat bij klager door verweerder in april 2018 vier implantaten zijn geplaatst. Na een verwijzing door de tandtechnicus naar verweerder, bleek dat een van de implantaten niet was vastgegroeid in de bovenkaak van verweerder. Gevolg hiervan was dat het betreffende implantaat uit de bovenkaak moest worden verwijderd. Klager stelt dat hij tijdens het verwijderen van het implantaat onnodige pijn heeft geleden omdat verweerder te weinig verdoving heeft aangebracht. Deze pijn had volgens klager voorkomen kunnen en moeten worden door het aanbrengen van een extra verdoving in het gehemelte van klager. Verweerder heeft verweer gevoerd en heeft gesteld als zorgvuldig, vakbekwaam en professioneel zorgverlener te hebben gehandeld.

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt als volgt.

De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat aan het dossier en het verhandelde tijdens de hoorzitting op 17 mei 2019 niet kan worden ontleend dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, in die zin dat verweerder is getreden buiten de grenzen wat redelijkerwijs van hem kon worden gevergd in de gegeven omstandigheden.

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat onvoldoende is komen vast te staan dat verweerder op basis van de gegeven omstandigheden niet had mogen handelen zoals hij heeft gedaan. Verweerder heeft verdovingen aangebracht en het implantaat verwijderd. Het is de Geschilleninstantie niet gebleken dat te weinig verdoving is aangebracht en dat verweerder – gegeven de door hem beschreven afweging tussen de pijn die een extra verdoving in het gehemelte met zich brengt en de pijn die het verwijderen van het implantaat zonder extra verdoving met zich brengt – niet voor deze wijze van verdoven heeft kunnen kiezen. Gelet daarop is het de Geschilleninstantie Mondzorg op basis van het dossier niet gebleken dat verweerder een ondeugdelijke behandeling heeft uitgevoerd.

Nu de klacht op inhoudelijke gronden is afgewezen, is toewijzing van de gevorderde schadevergoeding niet aan de orde.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat de klacht ongegrond is.

Aldus uitgebracht door:

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 17 mei 2019